

Konferencja pt. *Klimat inwestycyjny dla rozwoju sektora mineralnego w Polsce* – Warszawa, 2.10.2024

W dniu 2.10.2024 r. odbyła się konferencja pt. *Klimat inwestycyjny dla rozwoju sektora mineralnego w Polsce*, zorganizowana przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB) we współpracy z Ministerstwem Klimatu i Środowiska (MKiŚ) w siedzibie PIG-PIB w Warszawie. Podczas konferencji dokonano oceny aktualnej sytuacji sektora mineralnego w Polsce i wskazano propozycje zmian, które miałyby usprawnić i poprawić klimat inwestycyjny w tej dziedzinie gospodarki. W konferencji wzięło udział prawie 200 osób reprezentujących nieco ponad 80 różnych podmiotów. Uczestnikami konferencji byli przedstawiciele rządu, kluczowi eksperci branżowi, w tym geolodzy, przedstawiciele firm związanych z wydobyciem i przeróbką surowców mineralnych, prawnicy i naukowcy.

Konferencja została podzielona na część referatową i trzy panele dyskusyjne z udziałem przedstawicieli rządu, przedsiębiorców oraz instytucji zaangażowanych w tworzenie warunków do inwestowania w przemysł mineralny.

W części referatowej prof. Krzysztof Galos, główny geolog kraju (ryc. 1) nakreślił podstawowe wymogi dotyczące tworzenia warunków inwestycyjnych korzystnych dla przedsiębiorców, podkreślając konieczność skorygowania zapisów *Polityki Surowcowej Państwa* przyjętej przez Radę Ministrów 1.03.2022 r. Jego zdaniem dokument wymaga wielu korekt i należy spodziewać się jego głębokiej nowelizacji. Według prof. Krzysztofa Galosa konieczne jest przede wszystkim ponowne określenie prio-

rytetów, zadbanie o ścisłą korelację z innymi politykami rządu – energetyczną, ekologiczną i polityką rozwoju – oraz współpraca z resortami, w których kompetencjach leżą sprawy związane z *Polityką Surowcową Państwa*.

Główny geolog kraju zapowiedział ponadto poważne zmiany ustawy *Prawo geologiczne i górnicze*. Obecnie są analizowane propozycje, które spłynęły ze środowiska gospodarczego i górniczego. Przepuszczalnie powstanie w przyszłości nowy akt regulujący działalność w górotworze, wstępnie nazwany Kodeksem Gospodarowania Wnętrzem Ziemi.

Maciej Młynarczyk, dyrektor Departamentu Geologii w MKiŚ w swoim wystąpieniu wskazał kilka czynników, które wpływają na liczbę składanych wniosków koncesyjnych. Najważniejsze, według niego, to: długi proces administracyjny, częste zmiany przepisów i zmienne ich interpretacje oraz coraz bardziej restrykcyjne regulacje Unii Europejskiej. Ponadto wskazał na przyczyny zewnętrzne, niezwiązane z kwestiami legislacyjnymi: zmienne cykle koniunkturalne w sektorze wydobywczym, wahania cen surowców na rynkach światowych oraz niesatysfakcjonujące inwestorów wyniki wstępnych prac poszukiwawczo-rozpoznawczych.

– *W naszej ocenie poprawa klimatu inwestycyjnego przełoży się na liczbę wydawanych koncesji wydobywczych. Dlatego zdajemy sobie sprawę z potrzeby ułatwienia dostępu do informacji geologicznej już na etapie poszukiwania i rozpoznawania złóż. Pracujemy nad tym i wkrótce*

Ryc. 1. Główny geolog kraju, profesor Krzysztof Galos omawia klimat inwestycyjny dla rozwoju sektora mineralnego w Polsce.
Fot. K. Zaremba-Majcher (nettg.pl)

należy oczekiwać konkretów w tej kwestii. Potrzebne jest także ujednoczenie i uproszczenie systemu koncesjonowania działalności zarówno poszukiwawczo-rozpoznawczej, jak i wydobywczej wszystkich kopalni. Zdajemy sobie sprawę, że otoczenie prawne może komplikować działalność. To zmiany, które mogą dać podstawy do tego, żeby długofalowo inwestować w projekt górniczy. Musimy promować polskie złoża i nakłaniać inwestorów do prowadzenia tu interesów. Pracujemy także intensywnie nad polepszeniem sprawności i podniesieniem kompetencji urzędników Departamentu Geologii – powiedział Maciej Młynarczyk.

Głos zabrali także prawnicy mający doświadczenie w reprezentowaniu przedsiębiorców w postępowaniach koncesyjnych oraz sporach związanych z działalnością poszukiwawczą i rozpoznawczą.

– Podczas cyklicznych, międzynarodowych spotkań prawników górniczych zawsze staram się zainteresować ich polskimi złożami i za każdym razem okazuje się, że wielu prawników ze świata nie ma pojęcia, jakie są nasze zasoby. Jesteśmy dla nich miejscem nieznanym pod względem surowcowym. Bez reklamowania na arenie międzynarodowej nie zachęcimy zagranicznych inwestorów. Transformacja energetyczna jest epokowym wydarzeniem w górnictwie, które wpływa na zmiany popytu na różne surowce – powiedział mec. Piotr Spaczyński z SSW Pragmatic Solutions.

Zwrócił on ponadto uwagę na niestabilność polskiego prawa w sektorze wydobywczym. Jego zdaniem inwestorzy cenią sobie stałość przepisów, a tymczasem od 2011 r. ustawa Prawo geologiczne i górnicze jest korygowana rokrocznie. To zmniejsza aktywność inwestorów. Jego zdaniem polski system koncesyjny, nieprzewidujący gwarancji przejścia od poszukiwań do wydobywania, jest ewenementem w skali światowej, blokującym wejście zagranicznych inwestorów na polski rynek.

Działalność górniczą w Polsce po 1989 r. przedstawił dr Sławomir Mazurek, kierownik Zakładu Polityki Surowcowej w PIG-PIB, który w swoim wystąpieniu wskazał m.in. mankamenty polskiego rynku surowcowego.

– Po 1989 r. nastąpiły fundamentalne zmiany prawa związanego z górnictwem w dziedzinie własności złóż kopalni, kompetencji administracji geologicznej, koncesjonowania wydobywania, roli samorządu i społeczności lokalnej, planowania przestrzennego, aspektu środowiskowego, systemu podatkowego oraz dostępu do informacji geologicznej. Musiały one wpłynąć na rozwój górnictwa i, moim zdaniem, dotąd nie poradziłyśmy sobie z nimi i jeszcze długo ten stan potrwa. Poważnym mankamentem polskiego rynku jest brak junior companies [firm koncentrujących się na początkowych etapach tworzenia kopalni, od poszukiwań i wczesnej eksploracji, aż po przeprowadzanie wstępnych ocen ekonomicznych i studiów wykonalności], które są drugim istotnym graczem na światowych rynkach obok największych inwestorów. I obawiam się, że dopóki u nas w sektorze wydobywczym są tylko duże firmy, nie będzie znaczącego przyrostu ciekawych projektów inwestycyjnych – powiedział dr Sławomir Mazurek.

Z kolei Karolina Chról z Ernst & Young Polska omówiła konsekwencje dla polskiego przemysłu wprowadzenia opłat za emisję CO₂ po 2027 r. Wskazała cztery grupy konsekwencji. Pierwszą z nich jest ograniczanie darmowych uprawnień emisji CO₂, co będzie miało wpływ na płynność finansową firm. Ponadto ograniczenie wsparcia rekompensacyjnego kosztów pośrednich, który w Polsce zakończy się w 2031 r. Istotne okazały się także koszty działalności

i przemyślane nakłady inwestycyjne. Ostatnim elementem będzie wprowadzenie mechanizmu CBAM (Carbon Border Adjustment Mechanism) w sektorach: żelaza i stali, cementu, aluminium, nawozów, energii elektrycznej i wodoru – instrument ten ma zapobiegać ucieczce emisji gazów cieplarnianych z Unii Europejskiej do krajów o niższych standardach polityki klimatycznej i środowiskowej.

Część referatową zakończyło wystąpienie prof. Krzysztofa Szamałka, dyrektora PIG-PIB (ryc. 2), na temat Krajowego Programu Poszukiwania Surowców Krytycznych. Konieczność jego opracowania wynika z rozporządzenia Komisji Europejskiej, które obliguje do tego, by każdy kraj członkowski przygotował program działań dotyczący surowców krytycznych, uwzględniający bieżący stan wiedzy. Na podstawie tego programu zostaną przygotowane wytyczne realizacji dalszych prac oraz robót geologicznych, opisujące w poszczególnych grupach surowców krytycznych znane lub wstępnie rozpoznane przesłanki złożowe.

Profesor Krzysztof Szamałek przedstawił korzyści, jakie Krajowy Program Poszukiwania Surowców Krytycznych przyniesie Bilansowi Zasobów Złóż Kopalni w Polsce.

– Unia Europejska chce przede wszystkim wiedzieć, jakie złoża występują w poszczególnych krajach Unii Europejskiej i jakie są możliwości ich wykorzystania do produkcji surowców krytycznych. Jesteśmy od niedawna świadkami niebywałych zmian na rynku surowcowym, jak choćby przerwania łańcuchów dostaw, wzmożonych nacisków politycznych w zakresie dostaw surowców i ich cen oraz zwiększonego zapotrzebowania na surowce dla przemysłu zbrojeniowego i kosmicznego. Dlatego Państwowemu Instytutowi Geologicznemu powierzono stworzenie Krajowego Programu Poszukiwań Surowców Krytycznych. Zaprośiliśmy do współpracy kilka jednostek naukowych i wspólnie staramy się dotrzymać terminu, który został wskazany. Kolejne, założone etapy działań nastąpią najpóźniej w 2026 r. – powiedział prof. Krzysztof Szamałek.

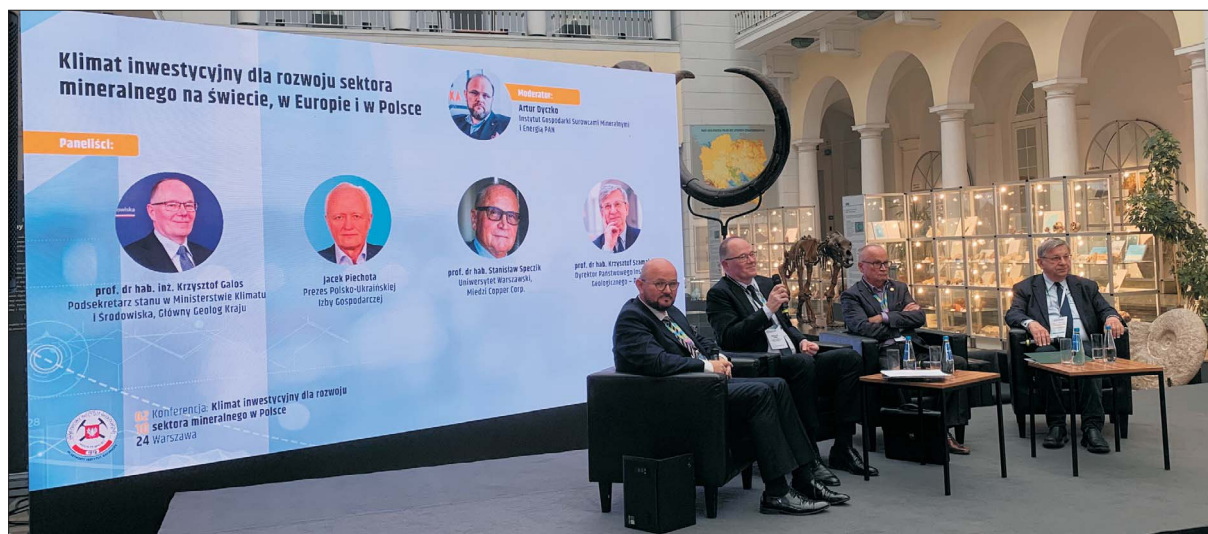
Pierwszy panel dyskusyjny: Klimat inwestycyjny dla rozwoju sektora mineralnego na świecie, w Europie i Polsce

Celem tego panelu było znalezienie odpowiedzi na pytania dotyczące sytuacji na świecie (gdzie następuje dynamiczny rozwój inwestycji górniczych?), w Europie (co UE robi dla wzrostu atrakcyjności klimatu inwestycyjnego?) i w Polsce (czego potrzebuje obecnie i będzie potrzebować w przyszłości krajowe górnictwo?). Rozmówcy (ryc. 3) zgodnie podkreślali, że transformacja energetyczna wymaga zmian w samym górnictwie, uwzględniających ochronę środowiska przyrodniczego oraz zakładających uzyskanie społecznej akceptacji projektów górniczych. Profesor Krzysztof Galos stwierdził, że wprowadzenie w tym roku przez Unię Europejską rozporządzenia *Critical Raw Materials Act* to krok milowy w wielorakim wsparciu organizmu gospodarczego krajów unijnych w kwestii zabezpieczenia ich potrzeb surowcowych. Celem takich działań jest osiągnięcie określonych wskaźników referencyjnych surowców krytycznych do 2030 r.

– Postrzeganie górnictwa w społeczeństwach europejskich jest niedobre. Musimy brać pod uwagę zrównoważeniem środowiska oraz dążyć do osiągnięcia akceptacji

Ryc. 2. Profesor Krzysztof Szamałek przedstawia Krajowy Program Poszukiwania Surowców Krytycznych. Fot. K. Zaremba-Majcher (nettg.pl)

Ryc. 3. Uczestnicy pierwszego panelu (od lewej): Artur Dyczko (moderator, IGSMiE PAN), prof. Krzysztof Galos (MKiŚ), prof. Stanisław Speczik (Uniwersytet Warszawski, Miedzi Copper Corp.), prof. Krzysztof Szamałek (PIG-PIB). Fot. P. Derkowski

społecznej i świadomości znaczenia przemysłu wydobywczego. Moim zdaniem będzie to niemożliwe w zakładanym pięcioletnim cyklu, ale należy zacząć to robić. Mamy szansę natomiast osiągnąć cele w zakresie recyklingu i dywersyfikacji importu – powiedział prof. Krzysztof Galos.

– Nie można żałować dwóch czy trzech lat przed eksploatacją złóż dla prowadzenia kampanii informacyjnych w lokalnych środowiskach na rzecz pozyskiwania liderów opinii, którzy powinni być włączani w proces tworzenia zrozumienia społecznego dla inwestycji górniczych. Owym liderom należy nawet pokazać miejsca w Europie czy na świecie, w których są prowadzone prace wydobywcze przy

aprobacie społecznej i z ograniczonym wpływem na środowisko i ludzi. Czyli pokazać, że realizacja potrzeb sektora wydobywczego przynosi jednocześnie korzyści społeczne – powiedział prof. Krzysztof Szamałek.

Na zastosowanie najnowocześniejszych technologii w sektorze mineralnym zwrócił uwagę prof. Stanisław Speczik (Uniwersytet Warszawski, Miedzi Copper Corp.). Na przykładzie planowanej inwestycji w lubuskiem, wskazał na możliwość prowadzenia procesu wydobywczego z minimalnym wpływem na środowisko.

– Nasza kopalnia będzie obiektem nowoczesnym, funkcjonującym w układzie zamkniętym. Zaplanowaliśmy ją

tak, żeby cały proces technologiczny odbywał się pod ziemią. Powstałe odpady w znaczącej większości pozostaną zagospodarowane w miejscu wydobycia surowców. Kopalnia będzie miała wiele udogodnień dla górników, zapewniających im komfort w pracy. Dysponujemy kilkoma specjalistycznymi ekspertyzami, które jednoznacznie potwierdzają, że taka inwestycja będzie opłacalna. Osiągniemy zaplanowane cele, zachowując poszanowanie środowiska i zapewniając dobre warunki pracy – powiedział prof. Stanisław Speczik.

W tym panelu omówiono także sytuację w szybko rozwijającym się sektorze wydobywczym w Afryce, Ameryce Południowej i Azji.

Drugi panel dyskusyjny: Wyzwania polskiej gospodarki w zakresie surowcowym

Podczas panelu rozmówcy (ryc. 4) podjęli próbę oceny stanu polskiego sektora mineralnego i jego szansa na sprośnięcie największym wyzwaniom w zakresie zrównoważonego gospodarowania surowcami mineralnymi.

Zdaniem Macieja Młynarczyka, dyrektora Departamentu Geologii w MKiŚ, Polska jest krajem zasobnym w surowce mineralne – w naszym kraju jest prawie 15 tys. udokumentowanych złóż, z czego około 14 tys. to zasoby surowców skalnych, a 700 energetycznych.

– Potencjał, którym Polska dysponuje, jest duży. Głównym problemem są postępowania środowiskowe oraz planistyka. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego blokują eksploatację wielu interesujących złóż i nawet mimo tego, że technologie wydobycia są coraz nowocześniejsze, to nie mamy do tych złóż dostępu. Uzyskanie decyzji środowiskowej nie trwa dziś kilka miesięcy, jak wtedy, gdy zajmowały się tym samorzady, tylko kilka

lat. A dopiero, kiedy ma się ten dokument, można złożyć wnioski o koncesję wydobywczą. Im kopalnia jest trudniej dostępna, tym dłużej trwa ten proces. Chcemy budować dobry klimat inwestycyjny, ale inwestorzy muszą najpierw dotrzeć do momentu, w którym mogą zacząć wydobywać – powiedział Maciej Młynarczyk.

Dyskusję zdominowała kwestia przyszłości źródeł energii w przebiegu transformacji energetycznej. Wszyscy byli zgodni, że gaz ziemny to paliwo, którego znaczenie będzie w najbliższych latach wzrastać.

– Węgiel kamienny zostanie zastąpiony innym paliwem przede wszystkim ze względów ekonomicznych i środowiskowych. Węgiel brunatny czeka to samo, ale głównie z powodu braku zgody społecznej na rozwijanie tego rodzaju działalności górniczej. Nie mam natomiast wątpliwości, że gaz ziemny przez najbliższych kilkadziesiąt lat nie zostanie zastąpiony innym nośnikiem energetycznym. Najważniejsze obecnie jest zatem poszukiwanie nowych złóż – powiedział dr inż. Piotr Litwa, prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

Wiesław Podraza, wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej UOS *Drilling* S.A. przekonywał, że w Polsce zaniechano poszukiwań i intensyfikacji wydobycia.

– Jest w Polsce co prawda bardzo dużo otworów wiertniczych, ale wciąż są miejsca, które można lepiej udokumentować i zacząć eksploatować te złoża, których zasoby są zbadane. W USA poszukiwania gazu łupkowego zaczęły się w latach 70. XX w. Dwie dekady później, aż do początku lat dwutysięcznych, wykonano aż 100 tys. nowych odwiertów. Stany Zjednoczone nie stałyby się największym producentem gazu ziemnego, gdyby go tam nie szukano. Skoro panuje tendencja wycofywania się z kopalnych surowców energetycznych, to znaczy, że właśnie teraz jest najlepszy moment na wydobywanie gazu ziemnego w celu zmniejszenia jego importu – powiedział Wiesław Podraza.

Ryc. 4. Doktor Krystian Wójcik (PIG-PIB; pierwszy z lewej) prowadzi dyskusję 2. panelu, a jego rozmówcami są: dr inż. Piotr Litwa (prezes Wyższego Urzędu Górniczego), dr inż. Wiesław Prugar (członek zarządu ds. *Upstream, Orlen* S.A.), Maciej Młynarczyk (dyrektor Departamentu Geologii w MKiŚ) i Wiesław Podraza (wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej UOS *Drilling* S.A.). Fot. P. Derkowski

Dr inż. Wiesław Prugar, członek zarządu ds. *Upstream Orlen S.A.*, szukając słabych stron sektora wydobywczego w Polsce, wskazał na uwarunkowania formalno-prawne i dodał, że konieczne jest otwarcie się na całe środowisko gotowe inwestować w przemysł wydobywczy w kraju. O dobrych stronach powiedział:

– *Uważam, że węglowodory mają przed sobą świetlaną przyszłość dla całej cywilizacji. Nawet, gdybyśmy chcieli odejść od wykorzystania paliw ciekłych w transporcie albo zmienić całkowicie systemy ogrzewania na takie, które wykorzystują inne źródła, to gaz ziemny jako paliwo energetyczne i źródło pozyskiwania wodoru będzie jeszcze długo potrzebny.*

Trzeci panel dyskusyjny: Zmiany legislacyjne niezbędne w celu poprawy klimatu inwestycyjnego dla rozwoju sektora mineralnego w Polsce

Podczas debaty poświęconej zmianom legislacyjnym (ryc. 5) zaprezentowano wyniki ankiety przygotowanej przez PIG-PIB, badającej klimat inwestycyjny dla rozwoju sektora mineralnego w Polsce, jaką skierowano do podmiotów związanych z sektorem wydobywczym. Tabełacyjne zestawienie opinii 49 respondentów (ryc. 6) wyraźnie pokazało, jakie czynniki mają największy wpływ na prowadzenie działalności w tym sektorze. W pierwszej piątce najgorzej ocenianych czynników znalazły się cztery związane z prawodawstwem: liczba przepisów, ich czytelność i przejrzystość, stałość i przewidywalność oraz skutki nowych regulacji UE. Paneliści szukali przyczyn takiego stanu rzeczy.

– *Polskie prawo w zakresie geologii i górnictwa działa reaktywnie w stosunku do unijnych regulacji, które musimy implementować do krajowego prawodawstwa. Dodatkowo*

brak przemyślanej strategii postępowania doprowadził do tego, że ustawa Prawo geologiczne i górnicze straciła spójność. Przepisy regulujące te dziedziny powinny mieć porządek systemowy, a w tej chwili doprowadziliśmy do jego rozszczęlnienia, bo istnieją przepisy sobie przeciwstawne – powiedział dr Piotr Wojtulek.

Według Roberta Leszczyńskiego, dyrektora Departamentu Rozwoju Krajowej Bazy Zasobowej w KGHM Polska Miedź S.A., zmaganie się z przepisami to proces długotrwały i kosztowny.

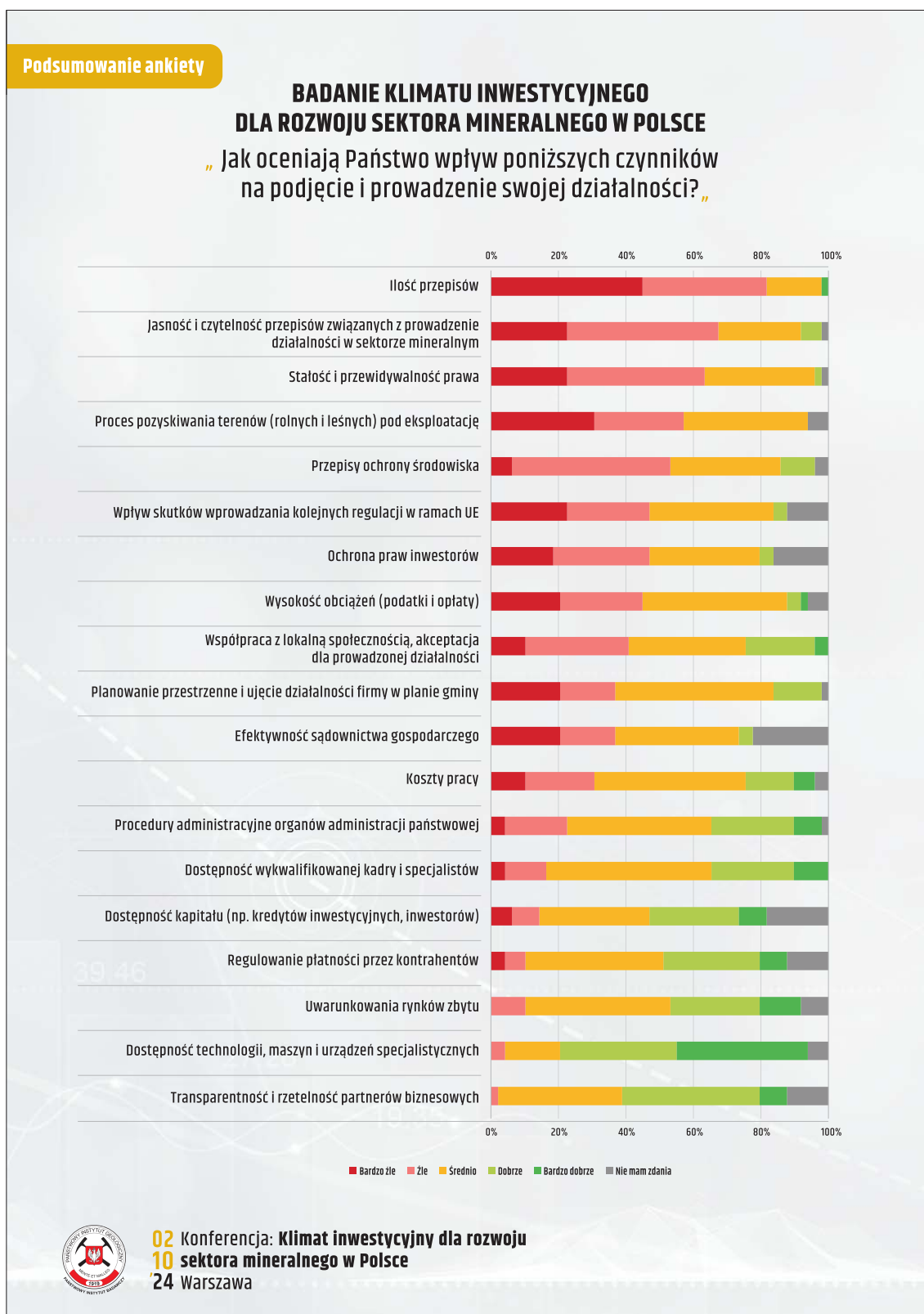
– *Kiedy w latach 2009–2012 odnawialiśmy koncesje, musieliśmy przejść przez bardzo mozolny, trudny i długi proces, który pochłonął trzy lata. Kilka lat później inna branża, choć też z sektora wydobywczego, załatwiła tę sprawę inaczej. Wysłano do ministerstwa trzy autokary związkowców i niemal od ręki odnowiono ponad 50 koncesji oraz uchwalono specjalną ustawę. Można się oczywiście zastanawiać, którą drogę wybrać – zgodną z prawem, ale długotrwałą, czy zastosować specjalne środki, które, jak we wskazanym przykładzie, są możliwe i skuteczne? – powiedział Robert Leszczyński.*

Na problemy, z jakimi mają do czynienia firmy zajmujące się wydobywaniem surowców okruchowych, zwrócił uwagę Krzysztof Filusz, członek zarządu Polskiego Związku Producentów Kruszyw. Według niego istotną przeszkodą w działalności odkrywkowych kopalni kruszyw jest uzyskanie zgody na wydobywanie w miejscach, w których złoża znajdują się pod glebami klas chronionych. Podobna sytuacja dotyczy złóż na terenie Lasów Państwowych.

– *Boimy się także, gdy przez teren złoża biegnie ciek wodny. Dla spółki Wody Polskie nie ma znaczenia, że rzeczka jest już tylko suchym korytem. Nawet sam przejazd podnośnika przez takie koryto wymaga pozwolenia wod-*

Ryc. 5. Uczestnicy trzeciej dyskusji panelowej (od lewej): dr Sławomir Mazurek (moderator, PIG-PIB), Krzysztof Filusz (członek zarządu Polskiego Związku Producentów Kruszyw), mec. Ewelina Anna Kostka (Kancelaria *Juris*, Rada Gospodarowania Zasobami Ziemi w Ministerstwie Klimatu i Środowiska), Robert Leszczyński (dyrektor Departamentu Rozwoju Krajowej Bazy Zasobowej, KGHM Polska Miedź S.A.), prof. Krzysztof Szamałek (dyrektor PIG-PIB), dr Piotr Wojtulek (Uniwersytet Wrocławski). Fot. K. Zaremba-Majcher (nettg.pl)

Ryc. 6. Wyniki ankiety przeprowadzonej przez PIG-PIB wśród podmiotów związanych z sektorem wydobywczym w celu zbadania klimatu inwestycyjnego dla rozwoju sektora mineralnego w Polsce

no-prawnego, na które czeka się nawet rok i dłużej. To są problemy, z którymi się borykamy. Zasobów bilansowych jest zatem dużo, ale gdyby klimat dla inwestorów był dobry, to byśmy dziś nie rozmawiali o problemach – powiedział Krzysztof Filusz.

Mecenas Ewelina Anna Kostka z Kancelarii *Juris*, która przewodniczy grupie prawnej w ministerialnej Radzie Gospodarowania Zasobami Ziemi, wyjaśniła ideę, przyświecającą pracom nad nowelizacją ustawy *Prawo geologiczne i górnicze*.

– Zmiany dokonywane dotychczas w ustawie były regulacjami kierunkowymi, które miały uzupełnić luki, jakie się pojawiały w wyniku wystąpienia czynników zewnętrznych. Tym razem celem prac jest rewizja tej ustawy, swoiste przekrojowe spojrzenie. Już same uwagi, które zostały zgłoszone, pokazują, że przedsiębiorcy i środowiska naukowe, górnicy oraz osoby reprezentujące organy nadzoru geologicznego dostrzegają problemy w różnych aspektach. Część tych uwag się pokrywa i to stanowi swoistą diagnozę ustawy. Potwierdzają to też słowa krytyki, które padły na tej konferencji – powiedziała mec. Ewelina Anna Kostka.

Swoją opinię o procesie legislacyjnym wyraził także prof. Krzysztof Szamałek, który powiedział:

– Należy unikać nadmiernej szczegółowości prawa. Taka tendencja pojawia się okresowo i zwykle ma charakter polityczny. Pojawiają się wówczas postulaty traktowania zasobów złóż jako szczególnie strzeżonego dobra, niedostępnego dla innych. A przecież i konstytucja, i specjalna ustawa określa, że zasoby mineralne są dobrem narodowym. To przypomina sytuację, w której przestajemy korzystać z doświadczeń świata i próbujemy zbudować „polskie koło”, którym uchronimy polskie złoża przed obcymi. Nie ma tu symetrii: jak polska firma wydobywa złoża w Chile, to jest dobrze, a jak zagraniczna w Polsce, to nie... A przecież zgodzimy się wszyscy, że nie da się złóż usytuowanych w Polsce wykorzystywać w jakikolwiek sposób bez zgody państwa. Jestem zwolennikiem tego, żeby nowe Prawo geologiczne i górnicze odnosiło się ogólnymi, zrozumiałymi dla każdego przepisami wprowadzającymi.

Na zakończenie konferencji głos zabrał prof. Krzysztof Galos, główny geolog kraju, który powiedział:

– Nie należy zapominać o tym, że usprawnienie działań w sektorze mineralnym wymaga zgody nie tyle instytucji z nią związanych, ale porozumienia na wyższym szczeblu niż Ministerstwo Klimatu i Środowiska. To jest kwestia zrozumienia wagi sektora przez rząd jako całość. Obiecuję, że do wszystkich tematów związanych z sektorem wydobywczym będziemy wracać, angażując wszystkie środowiska: polityczne oraz merytoryczne.

Uczestnicy konferencji podkreślali, że działania poprawiające warunki inwestycyjne wymagają szybkiego podjęcia działań oraz regularnego podsumowywania postępów ich realizacji.

Konferencja pt. *Klimat inwestycyjny dla rozwoju sektora mineralnego w Polsce* rozpoczęła tę nietłatwą i bardzo ważną debatę. Z pewnością, licząc na poprawę klimatu inwestycyjnego, będzie ona kontynuowana przez Państwo-wy Instytut Geologiczny – PIB.

Prelegenci, paneliści i uczestnicy konferencji w celu poprawy klimatu inwestycyjnego w sektorze mineralnym w Polsce wskazali na konieczność podjęcia następujących działań:

- ❑ skorygowanie zapisów *Polityki Surowcowej Państwa* (PSP), przyjętej przez Radę Ministrów 1.03.2022 r. Dokument wymaga głębokiej nowelizacji, ponownego określenia priorytetów i ścisłej korelacji z innymi dokumentami – politykami rządu: energetyczną, ekologiczną i polityką rozwoju. Potrzebna jest szeroka akcja promocyjna PSP – przekazanie jej do wiadomości społeczeństwa, tak, aby było świadome doniosłości tej polityki dla rozwoju kraju i zaspokojenia potrzeb społeczeństwa;

- ❑ ścisła współpraca wszystkich resortów, w których kompetencjach leżą sprawy związane z *Polityką Surowcową Państwa*;
- ❑ zmiana ustawy *Prawo geologiczne i górnicze*, w tym unikanie nadmiernej szczegółowości prawa;
- ❑ proaktywne działanie polskiego prawa w zakresie geologii i górnictwa w stosunku do unijnych regulacji, które muszą być implementowane do krajowego prawodawstwa;
- ❑ legislacyjne i organizacyjne budowanie zintegrowanego systemu zarządzania złożami kopaliny, umożliwiającego wywiązanie się naszego kraju ze zobowiązań wobec UE, ale przede wszystkim wobec społeczeństwa;
- ❑ systemowy i uporządkowany charakter przepisów regulujących prace geologiczne i górnicze;
- ❑ ujednoczenie i uproszczenie systemu koncesjonowania działalności poszukiwawczo-rozpoznawczej i wydobywczej odnośnie wszystkich kopaliny;
- ❑ zmiana systemu koncesjonowania na dający inwestorom gwarancję przejścia od poszukiwań do wydobywania;
- ❑ skrócenie procesów administracyjnych, w tym przede wszystkim uzyskiwania decyzji środowiskowych;
- ❑ regulacja działalności w górotworze – opracowanie Kodeksu Gospodarowania Wnętrzem Ziemi;
- ❑ ułatwienie inwestorom dostępu do informacji geologicznej na etapie poszukiwania i rozpoznawania złóż;
- ❑ szeroka promocja polskich złóż na rynkach zagranicznych, wśród inwestorów i funduszy inwestycyjnych;
- ❑ edukacja społeczeństwa na temat użyteczności surowców mineralnych w życiu codziennym;
- ❑ prowadzenie działań edukacyjnych, informacyjnych i promocyjnych w celu uzyskania społecznej akceptacji projektów górniczych;
- ❑ prowadzenie kampanii informacyjnych w lokalnych środowiskach na rzecz pozyskiwania liderów opinii, którzy powinni być włączani w proces tworzenia społecznego zrozumienia inwestycji górniczych;
- ❑ zachęcanie przedsiębiorstw typu *junior companies* do działania w obszarze poszukiwania i zagospodarowania polskich złóż kopaliny;
- ❑ stosowanie najnowocześniejszych technologii wydobywania i przetwórstwa w sektorze wydobywczym;
- ❑ poszanowanie środowiska i zapewnienie dobrych warunków pracy w sektorze wydobywczym;
- ❑ uwzględnienie w miejscowych planach zagospodarowania występowania na danym terenie złóż kopaliny i zapewnienie im ochrony przed nieodwracalnym zagospodarowaniem na inne cele.

Sfinansowano ze środków
**NARODOWEGO FUNDUSZU
OCHRONY ŚRODOWISKA
i GOSPODARKI WODNEJ**

Konferencja została zorganizowana w ramach zadania pn. *Współpraca krajowa w zakresie geologii i promocja działań państwowej służby geologicznej w latach 2024–2026 i sfinansowana ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.*

Artur Baranowski i Anna Bagińska